

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 295/05
02.06.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Novice Pekovića, predsednika veća, Slobodana Gazivode, Sonje Manojlović, Dragana Aćimovića i Anđelke Stanković, članova veća, sa savetnikom Snežanom Medenicom, zapisničarem, u krivičnom predmetu optuženog AA, zbog krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, odlučujući o žalbi branioca optuženog – advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu K.162/04 od 10.11.2004. godine, u sednici veća održanoj dana 2.6.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Nišu K.162/04 od 10.11.2004. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Nišu K.162/04 od 10.11.2004. godine optuženi AA oglašen je krivim zbog izvršenja krivičnog dela razbojništva iz člana 168. stav 1. KZ RS, za koje delo je osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 1 godine i 3 meseca.

Istom presudom, optuženi je obavezan da na ime paušala plati iznos od 2.000,00 dinara, a na ime troškova krivičnog postupka iznos od 35.100,00 dinara, u roku od 2 meseca po pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja, te da oštećenoj AA na ime naknade štete plati 100 eura, u dinarskoj protivvrednosti, prema kursu važećem na dan isplate, u roku od 15 dana po pravosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv ove presude žalbu je izjavio branilac optuženog AA – advokat AB zbog odluke o sankciji, sa predlogom da Vrhovni sud Srbije preinači pobijanu presudu i optuženom izrekne kaznu u kraćem vremenskom trajanju.

Republički javni tužilac je dopisom Ktž. br.420/05 od 7.3.2005. godine predložio da se žalba branioca optuženog odbije kao neosnovana i prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, na kojoj je razmotrio celokupne spise predmeta, zajedno sa prvostepenom presudom, navodima izjavljene žalbe, te je imajući u vidu i napred navedeni predlog Republičkog javnog tužioca, našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, koje Vrhovni sud, kao drugostepeni, ispituje po službenoj dužnosti, shodno odredbi člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP..

Ispitujući prvostepenu presudu u pogledu odluke o kazni, Vrhovni sud Srbije je našao da je prvostepeni sud pravilno utvrdio i cenio kao olakšavajuće okolnosti priznanje optuženog, izraženo kajanje, činjenice da je nezaposlen, porodičan čovek i otac troje maloletne dece, te da je prihvatio da obešteti oštećenu. Navedene okolnosti, i po nalaženju Vrhovnog suda imaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti, te je prvostepeni sud pravilno postupio kada je optuženom ublažio kaznu ispod zakonom propisanog minimuma, shodno odredbama članova 42. i 43. OKZ. Pravilno ceneći i dosadašnju osuđivanost optuženog kao otežavajuću okolnost, prvostepeni sud je pravilno zaključio da će se kaznom zatvora u trajanju od 1 godine i 3 meseca postići svrha kažnjavanja propisana odredbom člana 33. OKZ u odnosu na optuženog, te da je ova kazna adekvatna društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog.

Kako se u žalbi branioca optuženog ponavljaju okolnosti koje je prvostepeni sud prilikom odmeravanja kazne imao u vidu i pravilno ih cenio, a ne navodi se nijedna nova činjenica niti okolnost koja bi uticala na donošenje drugačije odluke, to je žalba morala biti odbijena kao neosnovana.

Sa svega izloženog, a na osnovu odredbe člana 388. ZKP, doneta je odluka kao u izreci.

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Snežana Medenica, s.r. Novica Peković, s.r.

Za tačnost otpavka

IJ